

Kolorowe chmury w Wielkim Obłoku Magellana

16 sierpnia 2013

Należący do Europejskiego Obserwatorium Południowego Very Large Telescope zaobserwował w Wielkim Obłoku Magellana dwie nieznane dotychczas chmury gazu. Dopiero zauważone obiekty to różowa NGC 2014 i świecąca na niebiesko NGC 2020.

W Wielkim Obłoku Magellana ciągle powstają nowe gwiazdy. Niektóre z tych regionów aktywnej produkcji można zauważyć gołym okiem, a najbardziej znanym z nich jest Mgławica Tarantula. Są też mniejsze obszary, które można dostrzec za pomocą teleskopu. Należą do nich też NGC 2014 i NGC 2020.

Świecąca na różowo NGC 2014 składa się głównie z wodoru. Wewnątrz znajduje się gromada młodych gwiazd. Promieniowanie z tych gwiazd pozbawia atomy wodoru elektronu, co powoduje ich charakterystyczne świecenie. Ponadto obecność gwiazd przyczynia się do powstawania silnych wiatrów, które rozpraszają chmurę.

Niedaleko gromady widać pojedynczą bardzo jasną i gorącą gwiazdę, która otoczona jest podobną do bąbla strukturą NGC 2020. Niebieski kolor chmury to wynik jonizowania tlenu przez gwiazdę.

Jak wyjaśniają specjaliści, różne kolory NGC 2014 i NGC 2020 to wynik zarówno różnic w składzie chemicznym gazu jak i temperatury gwiazd. Rolę odgrywają też odległości pomiędzy gwiazdami i chmurami.

Wielki Obłok Magellana znajduje się w odległości zaledwie 163 000 lat świetlnych od Drogi Mlecznej. Ma masę 10-krotnie mniejszą od masy naszej galaktyki, a jego średnica wynosi około 14 000 lat świetlnych.

Autor: Mariusz Błoński

Na podstawie: Europejskie Obserwatorium Południowe

Źródło: [Kopalnia Wiedzy](#)